01/11/2018

Γέροντος Χαλκηδόνος Αθανασίου: “Λυπηθείτε μας…”

/ Γνώμες

ὑπὸ Γέροντος Χαλκηδόνος Ἀθανασίου

Λυπηθεῖτε μας ἐσεῖς ποὺ μᾶς δημιουργήσατε οἱονεί “κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν”. Ἐσεῖς ὡσὰν σύγχρονοι ΄΄θεοί΄΄, οἱ ὁποῖοι προξενοῦν εὐτυχίαν ἐνῶ ὁ εἷς Θεός, κόπωσιν, ἔντασιν” (H. Meesmann).

Μὰ ἐμεῖς δὲν λυπούμεθα τοὺς ἀνθρώπους; Ἐσᾶς θὰ λυπηθοῦμε; Καὶ ὅμως!

Λέγουσιν λοιπόν τινες: Ἐὰν τὸ ρομπὸτ συμπεριφέρεται ὅπως οἱ ἄνθρωποι, θὰ ἀντιμετωπίζεται καὶ αὐτὸ ὁμοίως, καθ’ ὅτι ἔχει αἰσθήματα! Κύριε ἐλέησον, τί ἀκούσματα καὶ ἀκροάματα θὰ ἔχωμεν ἀκόμη; Ἡ δὲ Σαουδικὴ Ἀραβία ἔδωσε τὴν ὑπηκοότητα τῆς χώρας εἰς τὸ ρομπότ Σοφία, γενομένη ἔτσι –ἄκουσον ἄκουσον– τὸ πρῶτο ἀνθρωποειδὲς ρομπότ, ἀντιμετωπιζόμενο ὡς πολίτης μιᾶς χώρας! Ἡ ρομποτίνα μάλιστα τώρα θέλει οἰκογένεια καὶ καριέρα…. Γιατί λοιπὸν ὄχι;! Εἰς μίαν μελέτην τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Duisburg-Essen ἀντιπαρεβλήθησαν δοκιμαζόμενα ἄτομα ἀπέναντι ἑνός “ἐκφοβισμένου” ρομπότ, τὸ ὁποῖον δὲν

ἐπιθύμει νὰ ἀποσυνδεθεῖ. Οἱ δοκιμαζόμενοι ἦσαν ὀγδοήκοντα πέντε. Τοὺς τεσσαράκοντα τρεῖς τὸ ρομπὸτ Nao ἱκέτευε: Παρακαλῶ μὴ μὲ παύσετε! “Φοβοῦμαι τὸ σκότος”! Τότε, δεκατρεῖς τὸ ἀποπῆραν. Οἱ λοιποὶ τριάκοντα τρεῖς ἐχρειάσθησαν διπλάσιον χρόνον διὰ τὴν ἀποσύνδεσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Nao ἐτήρει σιγὴν ἰχθύος. Οἱ περισσότεροι δοκιμασθέντες ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν ἀπεσύνδεσαν τὸ ρομπότ, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἐνεργήσουν παρὰ τὴν θέλησίν του –ὁποία λεπτότης! Ἕξη ἐξέφρασαν συμπόνοιαν πρὸς αὐτό. Ἕτεροι, μεταξὺ ἄλλων ἀνέφερον, ὅτι εἶχον ἐκπλαγεῖ ἐκ τῆς καταστάσεως, ὅτι ἦσαν περίεργοι διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ γεγονότος, ἢ ὅτι ἐφοβοῦντο μήπως πράξουν ἐσφαλμένον τι.

Ἆρα ὑπάρχουν συνέπειαι ὅταν ἐφοδιάζονται μηχαναὶ μὲ ἀνθρωπίνην συμπεριφοράν (N. Krämer) – ὅπως τὰ ρομπότ, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀποφασίζουν καὶ ἄνευ ἀνθρωπίνης ἐντολῆς διὰ ἐκτέλεσιν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὸν πόλεμον!

Ἡ μελέτη ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ ρομπότ, οὐχὶ βεβαίως ἐνσυνειδήτως, γίνονται ἀποδεκτὰ ὡς κοινωνικὰ ὄντα. Ὅμως ὅταν συμπεριφέρονται ἀνθρωπίνως, ἔχοντα τρόπον τινὰ τεχνητὴν νοημοσύνην (Künstliche Intelligenz), δὲν δύναταί τις νὰ τὰ ἀντιμετωπίζει διαφορετικῶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τοῦτο εὑρίσκεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκ γενετῆς κοινωνικὴν συμπεριφοράν. Βεβαίως δέον τις νὰ ἐρωτήσει, ἐὰν τοῦτο τυγχάνει ἐπιθυμητὸν ἠθικῶς1.

Καὶ ναὶ μὲν ἔχωμεν ἐνταῦθα τὰ ρομπότ, τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν τρόπους ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς, τί συμβαίνει ὅμως καὶ μὲ ὁρισμένας περιπτώσεις τελείως ἀψύχων ὑλικῶν κατασκευασμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως π.χ. αἱ πλαστικαὶ σακοῦλες -αἱ ὁποῖαι σιγὰ σιγὰ διὰ λόγους περιβαλλοντικοὺς καταργοῦνται-, δὲν ὑπακούουν εἰς τὸ ἄνοιγμά των ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐπικολλοῦνται αὐτομάτως, πεισμόνως καὶ ἐπανειλημμένως ὡς μία μορφή “πλαστικῆς σεξουαλικότητος”!, οἱονεὶ ἀντιτιθεμένης εἰς τὸ seccare, ἐξ οὗ καὶ τὸ sex, πράγμα τὸ ὁποῖον συνιστᾶ μίαν ἄλλην “νεοτυραννίαν”2 τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου κατὰ τὴν καθημερινήν του ζωήν;

Πάντα τὰ ἀνωτέρω καταδεικνύουν ποῦ ἔχει φθάσει καὶ ἀκόμη ποῦ θὰ φθάσει ὁ ὑπερφίαλος Homo creativus παρὰ τὸν faber καὶ sapiens, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ “σοφίᾳ” του τῆς χρήσεως δῆλον ὅτι τῶν πάντων διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, σὺν τῷ χρόνῳ ἀπὸ ἐλεύθερος, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἐναβρύνεται, ὡς ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθίσταται δοῦλος πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος προκαλεῖ καὶ δημιουργεῖ, μακρὰν καὶ κατὰ τοῦ πανοικτίρμονος καὶ παντοδυνάμου Πλάστου. (Πρβλ. τὰ κινητὰ τηλέφωνα, τὰ tablet κλπ.).

1- –, Mitleid mit Maschinen, Publik Forum ἀρ. 16 (2018) 26. Ἀ. Παπᾶ, Χαλκηδόνος, Android-ολογίας ἄκουσμα, Ἀπογευματινὴ 28.5.93 (2018) 3.

2- Τοῦ Αὐτοῦ, Νεοτυραννίαι, Τοῦ Αὐτοῦ, Ρινήματα ἀπὸ τὸν Βόσπορο Δ΄, Θεσσαλονίκη 2013, 147-151.

ΠΗΓΗ: fanarion.blogspot.com